

afskaffe højesteretssagførerprøven, såfremt højesteret får en almindelig adgang til at fratage møderetten, når en sagfører viser sig uegnet til at procedere for retten. Dette vil kunne finde udtryk i lovtæksten ved at slette udtrykkene „efter gentagen procedure eller på anden måde“. Dette fakultetsmedlem mener ikke, at en sådan regel kan skabe afhængighed af retten, idet man må nære fuld tillid til, at landets højeste domstol ved afgørelsen heraf adækkende tager saglige hensyn. Dette fakultetsmedlem er klar over, at man, selv om reglen ændres som foreslået, ikke vil fratage møderetten i det omfang, hvori man har nægtet at antage sagførere som højesteretssagførere. Dette fakultetsmedlem finder imidlertid, at for-

slaget indebærer en principiel anerkendelse af den almindelige mødeadgang for alle øvede landsretssagførere, uden at retsplejemæssige hensyn gås for nær, idet det står til højesteret selv at udskille dem, der ikke magter den særlige procedurereform for højesteret. Samtidig afbøder man i nogen grad den kritik, som højesteret har fremsat i anledning af de ringe muligheder for eftergældende ret at reagere mod dårlig procedure i „egne sager“. Dette fakultetsmedlem er i øvrigt med fakultetet enigt i, at det er såvel principielt uheldigt som praktisk vanskeligt at overlade til landsretterne at afgøre, om en sagfører bør kunne møde for højesteret.

Poul Andersen.

O. A. Borum.

W. E. v. Eyben.

Stig Juul.

A. Vinding Kruse.

Carl Rasting.

Alf Ross.

Knud Waaben.